

Namens de paardeneigenaren en vrijwilligers van de paardenstal op het eiland Koudenhoorn te Warmond.

Geachte commissie,

Middels deze brief wil ik u informeren over de recente ontwikkelingen omtrent de stal op het eiland Koudenhoorn te Warmond.

De stal op het eiland Koudenhoorn is onderdeel van de stichting Kinderboerderij Kloosterhof. Eind vorig jaar zegde het bestuur van de stichting de overeenkomst met de beheerder van de stal op. Deze opzegging, naar mijn mening onvoldoende met redenen onderbouwd, kwam als donderslag bij heldere hemel. Duidelijk werd dat het bestuur zelf geen plan had hoe de stal op het eiland te gaan beheren. Het bestuur weigerde daarbij met de paardeneigenaren en vrijwilligers van de stal om de tafel te gaan. De paardeneigenaren zijn pas op het laatste moment te woord gestaan. Het bleek een totaal ondoordachte actie met grote gevolgen voor de paardeneigenaren en vrijwilligers, maar bovenal voor de paarden en andere kleine dieren, en de biodiversiteit op de weilanden van het eiland Koudenhoorn. Omdat het bestuur van de stichting zich voor de betrokkenen onbereikbaar en onzichtbaar opstelt is ook de wethouder bij het conflict betrokken geraakt. Voor een uitgebreide uiteenzetting van de gebeurtenissen sinds het bestuur de aankondiging deed de beheerder uit haar functie te zetten, alsmede een beschrijving van wat er door de beheerder en vrijwilligers werd gedaan om de biodiversiteit op de weilanden te vergroten, verwijs ik u naar de inspraak van de beheerder en ondergetekende in de commissie ruimte van 1 april 2025.

Het bestuur heeft op 1 april 2025 een nieuwe beheerder aangesteld. Het betreft een veehouder uit Buitenkaag, ongetwijfeld met goede bedoelingen maar door de afstand zeer weinig aanwezig, terwijl de beheerder wel geregeld werk heeft aan de weilanden. Op de beheerdersfunctie hebben ook gezamenlijk 2 vrijwilligers van de stal gereageerd, zij hadden met hun dagelijkse ervaring op het eiland het stokje direct kunnen overnemen. In eerste instantie werden zij ook door het bestuur uitgenodigd voor een sollicitatiegesprek, maar daar kwam het bestuur plotseling op terug, omdat het bestuur onterecht meende dat hun ervaring ontoereikend zou zijn. Het gesprek heeft daarom niet meer plaatsgevonden, een naar mijn mening onzuivere sollicitatieprocedure.

Sinds de oud-beheerder haar functie heeft moeten neerleggen is er veel veranderd in de stal op het eiland Koudenhoorn. Er zijn geen kippen, geiten en konijnen meer en alle kleine hokken voor deze dieren zijn afgebroken. De gemeente heeft recent geïnvesteerd in nieuwe hekken, die op de hokken waren aangepast. De hekken staan nu zinloos en met grote gaten op het terrein. Voorbijgangers stellen nog altijd vragen waar de dieren zijn gebleven. Ook het werk op de stal en de weilanden is grotendeels tot stilstand gekomen. De mestput loopt over omdat het nauwelijks wordt afgevoerd. Op de weilanden verschijnen steeds meer molshopen omdat mollen niet meer worden gevangen. Distels en ander onkruid hebben vrij spel omdat deze niet meer worden bestreden cq. door de kleine dieren worden opgegeten. Het is een rommelige en trieste aanblik. Het uitvoeren van deze onderhoudswerkzaamheden is sinds het beëindigen van het contract met de oud-beheerder onmogelijk geworden, omdat praktisch al het gereedschap op de stal het eigendom is van de oud-beheerder. Deze

gereedschappen zijn dan ook van de stal verwijderd, maar het bestuur neemt geen moeite de ontbrekende gereedschappen te vervangen.

Het "slepen" van de mest over de weilanden wordt niet meer gedaan. Deze werkzaamheden, waarbij de mest over het weiland wordt verspreid, is altijd onderdeel geweest van de verzorging van de weilanden en heeft een aantal positieve uitwerkingen: Het is een ondersteuning van de biodiversiteit van de weilanden. De paarden worden gedurende het seizoen dagelijks verplaatst en krijgen zo toegang tot een nieuw stuk gras. Het vrijgekomen weiland wordt gesleept en zodoende de mest verspreid, het land kan rusten en groeien om later te worden gemaaid. Daarnaast zorgt het slepen van de weilanden voor minder mest in de mestput. Omdat het direct wordt hergebruikt, is afvoeren hiervan niet nodig. Het maakt een aanzienlijk verschil in werk, maar ook in kosten die met afvoeren gepaard gaan. Omdat er niet meer wordt gesleept, worden de weilanden niet meer bemest. Mij is ter ore gekomen dat de nieuwe beheerder van plan is kunstmest te gebruiken om de weilanden te bemesten. Buiten dat ook dit onnodig kosten met zich meebrengt, vind ik deze ontwikkeling als imker op het eiland bijzonder alarmerend. Uit onderzoek is gebleken dat kunstmest de biodiversiteit schaadt en de opbrengsten verlaagt. Door het gebruik van kunstmest zal een groot deel van de wilde bloemen en kruiden verdwijnen. Planten die levensbelang zijn voor insecten zoals bijen en vlinders. Met het verdwijnen van deze planten zullen ook deze insecten verdwijnen. De gemeente kan onder geen enkel beding accepteren dat binnen een natuurgebied als het eiland Koudenhoorn kunstmest wordt gebruikt om weilanden te bemesten. Er is ook geen enkele reden toe, want de wijze van bemesting ligt voor de hand: met de eigen mest.

De mestput is ook op een ander vlak een punt van conflict geworden. Onder de oud-beheerder was er in de basis al minder mest af te voeren. De overtollige mest werd bij de naburige moestuinvereniging gebracht en zo weer nuttig werd gebruikt op het eiland. Ook dit wordt niet meer gedaan. Het bestuur heeft de paardeneigenaren laten weten dat ieder zelf verantwoordelijk is voor het afvoeren van de eigen mest. Dit is in de eerste plaats praktisch niet mogelijk; er is immers maar 1 mestput. Daarnaast is dit in de stallingsovereenkomst van de eigenaren duidelijk omschreven: (citaat) "de huurder is verplicht met de afvoer van de mest te helpen". De eigenaren staan klaar om te helpen, maar de stichting faciliteert onvoldoende. Het afvoeren wordt bemoeilijkt door de defecte brug, maar des te meer door het ontbreken van benodigd gereedschap en kruiwagens. De nieuwe beheerder, blijkbaar totaal niet geïnformeerd door het bestuur, heeft de paardeneigenaren zelfs het belachelijke ultimatum gesteld de mest onmiddellijk af te voeren en anders kosten in rekening te brengen voor de door hem te realiseren afvoer. Door de paardeneigenaren is dan ook nogmaals op de tekst in de stallingsovereenkomst gewezen. Deze gebeurtenissen laten zien dat de relatie onder druk staat. Het bestuur schittert zoals altijd door afwezigheid terwijl het bestuur deze hele situatie zelf heeft veroorzaakt. Onder de oude beheerder is de mestafvoer nooit een probleem geweest, bij de afvoer was het eiland gebaat en het was bovendien kosteloos.

In tegenstelling tot de schriftelijke toezegging van het bestuur van 18 november 2024, dat het vertrek van de beheerder (citaat) "geen gevolgen heeft voor de stalling van uw paard(en). Die contracten blijven gewoon gehandhaafd", ontvingen de paardeneigenaren op 29 april 2025 een brief van het bestuur waarin hen werd medegedeeld dat de stallingsovereenkomsten per 31 juli eenzijdig worden beëindigd. De reden die wordt

aangevoerd is de nieuwe situatie met de nieuwe beheerder. Hierbij werd ook een rekening gestuurd, voor de maanden mei tot en met juli, afwijkend van de overeengekomen structuur van betalen per half jaar. Per 1 augustus wordt een nieuwe stallingsovereenkomst van kracht, welke niet door het bestuur is gedeeld. Wel heeft het bestuur informeel laten weten dat de nieuwe overeenkomst wordt aangepast op de volgende punten:

- De nieuwe situatie met de nieuwe beheerder,
- Het afvoeren van de mest zal anders worden omschreven,
- Het stallingsgeld zal worden verhoogd vanwege gestegen kosten.

Het moge natuurlijk duidelijk zijn dat dit niet zomaar kan. De paardeneigenaren hebben een overeenkomst met de stichting die alleen met goede redenen kan worden beëindigd. Het bestuur maakt zelf werkzaamheden onmogelijk en jaagt daarmee de kosten fors omhoog, waardoor de administratie niet meer rond komt. Dat kan niet als goede reden worden gezien. Deze manier van eenzijdig de overeenkomst beëindigen en zo andere voorwaarden en een hogere prijs afdwingen gaat werkelijk alle redelijkheid en zuiverheid voorbij; Het is wanbestuur.

De paardeneigenaren hebben bezwaar gemaakt tegen het opzeggen van de overeenkomst en de daarbij ontvangen rekening. Daarbij hebben ze het bestuur een handreiking gedaan om gezamenlijk nieuwe afspraken te maken over wijzigingen in de overeenkomst. Als reactie gooit het bestuur meer olie op het vuur: Er wordt gedreigd met incassokosten en een gerechtelijke incassoprocedure, en zelfs met onmiddellijke beëindiging van de overeenkomst. De nieuwe overeenkomst wordt ontransparant nog steeds niet gedeeld. Een gesprek wil het bestuur slechts op hun initiatief laten plaatsvinden en mits de paardeneigenaren meewerken aan het opzeggen van hun overeenkomst. Moge duidelijk zijn dat daarna geen gelijkwaardig gesprek om afspraken te maken meer mogelijk is. Dan is de keuze: Teken en of vertrekken. Ik verwijs naar de bijlagen voor de volledige communicatie tussen bestuur en paardeneigenaren.

Het bestuur zet de paardeneigenaren onder druk, en kan dit onverminderd doen, omdat een raad van toezicht ontbreekt. Hier speelt naar mijn mening de gemeente een belangrijke rol: De gemeente zou deze toezichthoudersfunctie moeten waarnemen, zeker omdat de grote problemen rondom de stichting Kinderboerderij Kloosterhof bekend zijn. Onze zorgen zijn meermaals aan de wethouder geuit, de wethouder heeft toegezegd de situatie te monitoren en bewaken, maar ik moet helaas observeren dat dit onvoldoende gebeurt. De paardeneigenaren worden nu het volgende slachtoffer van dit bestuur.

Op 1 april 2025 hebben de oud-beheerder en ikzelf ingesproken in de commissie ruimte, gesteund door een petitie met 400 handtekeningen, om onze zorgen te uiten over de consequenties die het gedwongen vertrek van de beheerder met zich mee zou brengen. Daarbij heb ik aangedrongen op het splitsen van de stal van de stichting, en zo 2 aparte stichtingen te creëren. Benoemd is dat een plan van aanpak van het bestuur ontbrak, en hoe onwillend het bestuur zich heeft opgesteld. Ik heb gewaarschuwd dat het vertrouwen van de wethouder, dat het bestuur van de stichting met ons naar een oplossing zal zoeken, zeer naïef is. De wethouder heeft op 14 april met het bestuur gesproken. Hier zijn klaarblijkelijk mooie beloftes gedaan waarmee het bestuur opnieuw, onterecht, het vertrouwen van de wethouder heeft gewonnen. De dag erop heeft de wethouder de oud-beheerder direct laten weten niets te zullen doen. Daarmee doet de wethouder niets voor de oud-beheerder, maar ook niets voor de paardeneigenaren en vrijwilligers. Nu, bijna 2 maanden later, moeten we concluderen dat mijn waarschuwing terecht was. Het bestuur heeft helemaal niets gedaan

om met ons naar een oplossing te werken. Het tegendeel is waar: Het bestuur praat niet met ons, laat zich op de stal op Koudenhoorn niet zien. Het bestuur verwaarloost de stal zichtbaar door het niet aanvullen van ontbrekend gereedschap, en door niet te zorgen voor een goed plan van aanpak. Hierdoor wordt o.a. de mest niet afgevoerd, en de paddock wordt, ondanks dat het regelmatig moet gebeuren, niet gecultiveerd. Het bestuur heeft ook laten weten dat, tegen de overeenkomst met de gemeente in, de weilanden niet meer worden 'gehooïd'. Op een onzuivere manier is een nieuwe beheerder aangesteld, die het bestuur de met door henzelf veroorzaakte problemen laat aanmodderen. En in tegenstelling tot een poging nader tot elkaar te komen, steekt het bestuur zijn energie in het verbreden van het conflict dat zij in december met de oud-beheerder zijn begonnen, door nu ook de paardeneigenaren te chanteren met het eenzijdig opzeggen en aanpassen van hun overeenkomsten of ze anders op straat te zetten. Het is misbruik van de ongecontroleerde positie van het bestuur, wat als vanuit een ivoren toren doet wat hen goed uitkomt, maar zich voor de betrokkenen onbereikbaar opstelt. Dit alles gebeurt op de weilanden die de gemeente aan de stichting toevertrouwd. Heeft de gemeente er vrede mee dat er zo wordt omgegaan met de mensen die al vele jaren trouw voor deze weilanden zorgen? De tijd van passief toekijken moet voorbij zijn, de stal op Koudenhoorn stevent af op een situatie waarin alle vrijwilligers, maar nog belangrijker, alle dieren en de biodiversiteit verdwenen zijn.

De conclusie is helder: Het bestuur van de stichting Kinderboerderij Kloosterhof komt zijn beloftes en afspraken met de gemeente niet na. Mest wordt niet afgevoerd, onkruid en distels worden niet bestreden, mollen worden niet bestreden, de paddock wordt niet gecultiveerd, er zal niet worden gehooïd, er wordt gesproken over het gebruik van kunstmest in een natuurgebied! Tegelijk met de niet nagekomen afspraken stijgen de kosten. Het bestuur heeft de vrijwilligers opzij gezet en het ontbreekt het bestuur zelf aan de kennis, hoe de werkzaamheden moeten worden uitgevoerd, omdat ze zich nooit in de stal hebben verdiept. Het is nog maar het voorjaar en het wachten is op de volgende afspraken die niet worden nagekomen, met steeds groter wordende gevolgen voor de weilanden.

Maar er is een uitstekend alternatief. De stal kent een groep vrijwilligers die samen met de paardeneigenaren al jaren deze werkzaamheden uitvoerden. Tot grote tevredenheid van andere verenigingen op het eiland, bezoekers van het eiland, en de gemeente. Gezamenlijk willen wij de weilanden direct van de gemeente huren c.q. beheren, zonder tussenkomst van de stichting Kinderboerderij Kloosterhof. Wij kunnen de gemeente verzekeren dat al het achterstallig onderhoud binnen afzienbare tijd weer op orde is, daarnaast kunnen wij alle afspraken omtrent het gebruik en onderhoud van de weilanden wél nakomen. We beschikken over alle benodigde vakkennis, gereedschappen, landbouwmachines maar het belangrijkste: We hebben alle ervaring hoe de weilanden op Koudenhoorn succesvol te onderhouden. Met oog voor mens en dier en de biodiversiteit van Koudenhoorn.

Graag staan wij open voor een gesprek met de gemeente om onze werkwijze toe te lichten, en samen met de gemeente overeen te komen hoe we de toekomst van de weilanden op Koudenhoorn weer kleur geven.